

Unua lunradio

LUNA SALUTO

* * *

La "LUNO" ekaperas!. Mi salutas per gajaj lunradioj ĉiujn tutmondajn esperantistojn; ĉefe, la valenciajn, kies ligilo mi celas esti. Mia saluto sin turnas ankaŭ al la por-esperanta gazetaro, de la "ESPERO" de U.E.A., ĝis la laste aperinta, kaj tre speciale al "BOLETIN" de nia Federacio, al la informiloj de la Grupoj de Bilbao, Sabadell kaj Valladolid, kaj al tiu de la junulara sekcio H.E.J.S., kiuj, tiel modele konstruas esperantismon. Mi penos sekvi iliajn ekzemplojn kaj strebos por esti ligilo kaj neniel disigilo. Ĉiuj bonvolemaj esperantistoj helpu min, per sia kunlaborado, kio, certe, valorigos min.

La "LUNO" ne aperos regule. Mi malŝatas seriozecon, ĉefe pri akurateco. De tempo al tempo vi estos surprizitaj per subita ekbrilo, kiun mi esperas vi ŝatos. Ju pli grandan kunlaboradon mi ricevos, des pli ofta estos la lunbrilado, kiu celas heligi kaj, se eble, gajigi la esperantan mondon.

* * *

NIA TITOLO

Por ke vi ne cerbumu pensante pri la kialo de la alnomigo de nia gazeto, ni eksplikos tiun bapton.

Valencia, nia hela kaj ridanta urbo, restis enmurigita ĝis la dua triono de la pasinta jarcento. Cele al la amplek-sigo de la urbo oni detruis ĉiujn remparojn, escepte la por-

degojn Cuarte kaj Serranos, kies turoj ornamas la urban panoramon kaj estas fiere montrataj al la vizitantoj. Ĝis tiam, ĉiuj vojaĝintoj rapidis por alveni ĝustatempe dumvespere kaj eviti la noktofermon de l´pordegoj. Malŝanculoj devis resti ekstermure kaj "Je la luno de Valencia". Tiu fakto fariĝis komuna diraĵo en la tuta Hispanujo, kaj, tiel, ĝi estis, kaj estas, ankoraŭ, sinonimo de maltrafo en negoco aŭ fiasko ĉe amaj aferoj. Sed, ĉar ĉio estas korektebla en ĉi tiu mondo, escepte la kalveco- bonvolemaj (profitemaj) gastigistoj establis antaŭ pordego, ŝirmejon, kies alloga kaj pendanta afiŝo tekstis jene: "Je la Luno de Valencia". Tiel, tiu maltrafa kondiĉo fariĝis, ankaŭ, je sama nomo, sinonimo de ŝirmado, helpo kaj kora akcepto. Nia gazeteto, do, celas esti por vi ĉiuj, tio ĉi: akceptejo, ŝirmejo kaj plezurilo. Bonvolu, do, akcepti ĝin kun malfermita koro, kaj, kompense, la "LUNO" -malicete- sendos al vi sian plej gajigan palpebrumon!.

NIA ENKAPIGO.

La bela, artisma desegno kiu ornamas la kapon de nia gazeto estas verko de la fama internacia desegnisto kaj multega artisto Manolo Monleón -malnova valencia esperantisto- kiu, per tia kontribuo al nia gazeto, elstarigas ĝin al unuaklasa kategorio.

* * *

LA LIIIª INTERNACIA KONGRESO DE ESPERANTO, EN MADRIDO

De la jaro 1.909, kiam okazis la Vª Internacia Kongreso, en Barcelono, ni, hispanoj, ne povis celebri alian. Kvankam la movado en Hispanujo estis ĉiam valora, pro la nombro kaj la kvalito de siaj membroj, la malfacilaĵoj estis nesupereblaj por ĝin okazigi. Nur dank´al la strebado kaj obstino de la nuna Estraro de H.E.F. (aragonanoj!), al la prestiĝo de nia elstara Prezidento, Honora Rektora Moŝto Dn. Miguel Sancho Izquierdo, al la sindonema, kapabla kaj persista Sekretariino Inés Gastón, kaj al la vigleco kaj laboremo de la madrida samideanaro -sub la lerta gvidado de Prº. Angel Figuerola- la kongreso okazis, kaj la kongreso sukcesis. Kompreneble,kelkaj hispanaj kaj eksterlandaj samideanoj bone helpis, kaj ni devas reliefigi la efikan laboron de la valencianoj Ernesto Guillem kaj Vincento Martí, kiuj daŭre deĵoris por servi la internacian samideanaron.

Estus neeble priskribi ĉiujn kongreserojn, kiuj disvolviĝis ~~ĝe~~ kontentige kaj sukcese. La Solena Malfermo kun la Festparolado de Prezidento Lapenna, laborkunsidoj, fakkunsidoj, prelegoj de Internacia Somera Universitato, kaj la fina, ĉiam melankolia Ferma Kunsido, formis la kutiman etoson de universalaj kongresoj. La detaloj de ĉiuj aktoj estas facile legeblaj en "Esperanto" de U.E.A. kaj en "Heroldo", kiuj bone priskribis ĉion. Ni ne povas -en nia mallonga spaco- tion fari. Ni nur atentigos pri kelkaj rimarkindaj faktoj. "Boletín", de H. E. F. cetere bone recenzis ĝin, fare de nia kara samideano S. Gumá.

En la Malferma Kunsido, Sinjora Moŝto M. Fraga Iribarne, frato de la samnoma Ministra Moŝto pri Informado kaj Turismo, nome de la Ministerio pri Eksterlandaj Aferoj, salutis la Kongreson, emfazante la altajn valorojn de Esperanto por internaciaj interkompreno kaj amikeco, kiujn li, kiel diplomato, multfoje bone taksis.

La Registaro, pere de la Ministerio pri I°. kaj T°., malavare havigis faldfoliojn, mapojn kaj diskojn al ĉiu kongresano. Ties altvalora Orkestro regalis la kongresanaron per bonega koncerto pri hispana muziko. Ankaŭ pro speciala invito, ĉiuj povis ĝui la prezentadon de la baledo de Bukarest en la ravaj ĝardenoj "El Retiro".

En la sama loko, la Urbestraro de Madrido akceptis la Delegitaron kaj la Ĉefskabena Moŝto Sr° Jezuo Suevos, pro foresto de la madrida Urbestro, salutis kaj bonvenigis ĉiujn kunvenintojn, kaj, per tre afabla alparolado pruvis sian simpation al la esperanta movado. Japana Delegito transdonis al li mesaĝon de la urbestro de Nagoja, kaj, tiumotive ili reciprokis per afablaĵoj. Sekve, la Delegitaro estis invitata al selektita lunĉo, en tiu ĉarma medio.

La ekskursoj al Toledo, Escorial, Segovia kaj Avila ebligis al la eksterlandaj vizitantoj la ekkonon de la historiaj, artaj kaj panoramaj trezoroj de Kastilio, kaj okazigis la reciprokan kontakton inter samideanoj el ĉiuj landoj. La vizito al la vidindaĵoj de Madrido kompletigis pli profundan konadon de nia lando, tiel varia kaj interesa, flanke de modernaj konstruaĵoj, fabrikoj, sportejoj, sanigejoj, k.t.p.

Krome, Hispana Esperanto-Federacio, aparte de sia Ĝenerala Kunveno, organizis notindan ĥoran koncerton, fare de

la "Zaragoza Ĥoro", kiu interpretis, majstre, diversajn ĥorajn komponaĵojn, esperantlingve, dank'al traduko -en tre mallonga tempo- de nia samideano el Reus, S. Gumá, kiu, ankaŭ tre lerte prezentis ĉiujn pecojn.

La Grupo "FRATECO", de Zaragoza estis sugestinta la celebradon de jubileo pro la daŭra, efektiva kaj prestiĝa agado de sia Prezidento, Prof° Sancho Izquierdo, aktuala Prezidento de nia Federacio. La akto estis celebrata en centra madrida hotelo, dum festeno ĉeestata, fakte, de ĉiuj hispanaj kongresanoj kaj ankaŭ de multaj eksterlandanoj, kiuj, tiel, pruvis la sinceran senton de dankemo pro lia altvalora kontribuo al la disvastigo de Esperanto en Hispanujo. Apud Dr° Sancho Izquierdo sidis Prof° Lapenna, kiu, ĉe la fino, alparolis ĉiujn per neforgeseblaj vortoj, emfazante la meritojn de nia Prezidento kaj alvokante ĉiujn al la kuniĝo kaj kunlaborado, por eviti la steriligon de apartaj aŭ kontraŭaj penoj. La belega parolado de la Prezidento de U.E.A. estos dumlonge memorata, kiel majstran retorikan pecon.

Tre interesaj estis la artaj vesperoj, tiel la muzikaj, en kiuj majstre rolis nia samideano Roland Dupuis, kiel la teatraj, fare de la meritoplena trupo de jugoslavaj amatoroj, elstare gvidataj de la jam internacie konata samideano Flego.

Tamen, la plej forta impreso, farita de la internaciaj kongresoj estas ĉiam la sama: la vivado en internacia medio, kiu antaŭdiras la estontan lingvosolvon, kiam ĉiuj interkompreniĝos facile, pere de la universala lingvo.

Do, ne la brilaj prelegoj, nek la kunvenoj de eminentuloj prezentas la veran profiton de la kongreso, ĉar ili estas esperataj kaj bone taksataj. La vera konvinkilo de internacia esperantista kongreso estas la kunestado en la koridoroj, la ektrovo de malnova amiko kaj la ekesto de nova konataĵo, kiu fariĝos ne plu forgesebla. Tio estas la plej bona pruvo de la taŭgeco de internacia kongreso, kaj tiel ĝi estas kio impresas plí la novajn esperantistojn kaj la ĝis tiam indiferentulojn.

Sub tiu vidpunkto, la LIII° Kongreso, en Madrido, estis plena konfirmo de tiuj faktoj. Ĝi ĝuigis la partoprenantojn, kaj ĉiuj bone trovis tion kion ili esperis trovi: majstrajn prelegojn, diversfakajn renkontiĝojn, multvalorajn Lape-

nna-jn intervenojn, sed ankaŭ samideanan kunvivadon: bezonatan grundon, sen kiu ne povas fruktigi la aliaj elstaraj kaj famigaj Kongreseroj.

Ne malgrava kontribuo por la sukcesigo de la afero estis la kongresejo: impona, luksa, adekvata, komforta kaj oportuna; ĝi estis la taŭga ejo por tiom da aĵoj kun elstaraj eooj.

La flankaj kongreseroj, tio estas, la amuzaj ankaŭ bone sukcesis. La Interkona Vespero estis amase ĉeestata, kaj la renkontiĝoj estis ĝue celebrataj en tre agrabla atmosfero, ĉe la Belarta Klubejo. En la sama loko okazis la Kongresa Balo, dum kiu la junularo bone triumfis kaj la ne tiel junaj forgesis sian naskiĝtagon.

Sed, akceptinte ke nia afero estas, ĉefe, lingva, la celebrado de beletraj konkursoj havas notidan gravecon, kaj en nia lasta kongreso ĝi estis tia. Ni devas reliefigi ke nia samideano G. Mora Arana, diversfoje laŭreato, trafis la duan premion por Originala Poezio pro sia bela poemo "Tri nudaĵoj de Modigliani", kaj, plie, laŭdan mencion pri sia "Esperkanto"; antaŭ nelonge li trafis premion en la Floraj Ludoj, en Valencia, pro belega poemo en kataluna lingvo; do, ni fieras pro la elstareco de nia kara samideano el Manresa, kiu, pli kaj pli pruvas sian altan meriton.

Ĉar ni priparolas beletrajn aferojn ni devas mencii ke nia Federacio, okaze de la Kongreso, eldonis la esperantan tradukon de la monfama novelo "Soleco" -de la kataluna aŭtorino Víctor Catalá- dank'al la prilaboro de nia samideano el Tarrasa, Jozefo Ventura Freixas. La traduko estas tia ke ĝi perdis nenion de sia etoso nek de sia lingva stilo. Ni, tial, devas gratuli la tradukinton, kiu tiel bele faris samtempan servon al hispan-kataluna beletro kaj al la esperanta librotrezoro.

Tre oportuna estis ankaŭ la eldonado, samokaze, de la rakonteto "Filozofio de Fantomoj" de la humura verkisto Wenceslao Fernández Flórez, majstre tradukita de nia bedaŭrinde malaperinta Ludoviko Harnández Lahuerta, kiu antaŭ malmutaj jaroj estis kvazaŭ la flamo kiu vigligis nian movadon en Hispanujo. La kongresanaro multe ŝatis ĝin kaj la verketo estis abunde disvendata.

Ni ne volas silenti la meritoplenan agadon de nia samideano el Pontevedra, Antono Alonso Núñez, kiu, dumkongrese, amuzis, instruis kaj lertigis dudek infanojn el ok diversaj landoj, semante, do, sur bonan grundon, plej bonan lingvan kaj moralan doktrinon. Sinceran dankon al li!.

Inter la fakaj kunvenoj okazintaj dum la kongreso, ni devas mencii la kuracistan. Pro foresto de la Prezidento de U.M.E.A., Prof[o] Hideo Shinoda, el Japanujo, kaj de la Sekretariino, Dr-ino M. Jarnuszkiewicz, el Polujo, la 27 kuracistoj kaj biologistoj kiuj kunvenis, elektis kiel Prezidantinon la Dr-inon Vierne, el Francujo. Krom la kutimaj profesiaj aferoj, sciencaj kaj organizaj, pro la vigla aranĝo de Dr[o] Arranz, el Madrido, la kunvenintoj vizitis la modernegan Sanigejon "La Paz" kie ili povis konstati la altan nivelon de la kuracistaj servoj al la laboristoj; la deĵorantaj hispanaj kuracistoj havis okazon por bone taksi la utilon de Esperanto por prelegoj, klarigoj, k.t.p., kio forte impresis ilin. La profesia gazeto "Noticias Médicas", kiun ricevas senpage ĉiuj hispanaj kuracistoj, detale raportis pri la kunveno, kaj, sekve, pluraj hispanaj medicinistoj enketis pri la funkciado de la Universala Medicina Esperanto-Asocio. Do, sub tiu aspekto, la kunveno de tiuj fakuloj, el 13 diversaj landoj, estis, ne nur fruktodona, sed ankaŭ, alvokiga.

La religia aspekto de la Kongreso estis notinda. Okazis katolika kuncelebrata meso, dum kiu predikis pastro Casanoves, el Cervera, kaj protestanta diservo, en kiu alparolis Pr[o] Rudolf Horsky, el Praha. Ambaŭ kultoj disvolviĝis sub la signo de l'komprenemo kaj toleremo. Post la meso, multaj fideluloj aliris la protestantan diservon, pruvante ke, ankaŭ sub la religia vidpunkto, esperantistoj estas fratemaj.

Ni povas resumi nian komentarion pri la Internacia Kongreso en Madrido citante la memorindan frazon: "Neniam tiel multaj ŝuldis tiom al tiel malmultaj! ". Ni demandis al diversaj kutimaj partoprenintoj en diversaj U.K., kaj la unuanima opinio estis aproba kaj laŭdiga. La aranĝoj, ĝenerale, plaĉis al ĉiuj. Por hispanoj, kiuj nemian estis partoprenintaj Universalajn kongresojn, ĝi estis neforgesebla sperto, kaj konfirmo de ĝusta irado sur la bona vojo al tutmonda kompreno kaj daŭra paco.

Al tiuj kiuj ne povis ĉeesti la kongreson, ni diras, konsolcele, ke ili ŝparis al si la amarecon de la finiĝo kaj de la disiĝo, kiu, por multaj, estis la lasta ŝanco ....

* * *

LA XXIVª JUNULARA KONGRESO.-

De la 23ª de Julio ĝis la 3ª de Aŭgusto, okazis en Tarragona la Kongreso de T.E.J.O., en tutnova belega kolegio. Kongresistoj el 15 landoj kaj 3 kontinentoj pritraktis plurajn eferojn kaj pristudis kelkajn problemojn kiuj interesas la junularon. Nova Estraro estis elektita, kaj la tuta disvolviĝo de la kongreso estis sukceso de la organizintoj, prezidataj de samº Aragaj, helpata de la Estraro de H.E.F. . La tieaj Aŭtoritatuloj kontribuis al la brilo de la kongreso. La partoprenintoj bone ĝuis la belan marbordon, ekskursis al Montserrat kaj inaŭguris la Junularan Restadejon en Monistrol. Dum festo estis elektata Esperanto-Belulino Fnº Helen Salmösen, el Svedujo, kaj oni decidis ke la venonta kongreso okazos en Tyreso, en Svedujo.

* * *

LA XXXVIª INTERNACIA KONGRESO

DE BLINDAJ ESPERANTISTOJ

Ĉiu esperantisto bone konas la gravecon de la blindula fako en nia movado, kaj tiel, la okaziĝo de la Internacia Kongreso en Madrido estis vere sukcesa. Krom la ekspono de diversaj opinioj kaj vidpunktoj, la kongresanoj -okdek, el naŭ landoj- povis ĉeesti diversajn prelegojn kaj vizitis plurajn priblindulajn organizaĵojn. Ili ekskursis al Escorial kaj partoprenis ĉiujn erojn de la LIIIª Kongreso. Ni, do, gratulas la organizintojn: niajn amikojn Srºj Figuerola, Osuna, Zurita, kaj ceterajn konsistigantojn de Hispana Esperanto-Aŭroro, kiu tiel vigle antaŭenpuŝas Esperanton en la blidula medio.

* * *

LA POSTKONGRESO EN ZARAGOZA

Kontraŭ ĉiuj antaŭpensoj, la LIIIª Kongreso en Madrido disvolviĝis meze de tre eltenebla temperaturo; eĉ, unu vesperon, ĝi fariĝis por kelkaj neeltenebla... malvarma! . Tamen, la ĝenerala penso pri la varmo dum la Postkongreso en Zaragoza estis tute ne favora. Tre feliĉe, tio ne okazis, ĉiuj revenintoj konstatigis ke la varmo estis tre milda, kio favorigis la disvolviĝon de la ekskursoj. Tiel la amuzaj kiel la instruaj aspektoj de la kongresido fariĝis ege kontentigaj, kaj la ĉeestantoj povis spekti hispanan folkloron, kion ili ne povis fari dum la kongreso. Do, alia kongresa sukceso en la bonhavo de la zaragozaj samideanoj!.

LA GEOGRAFIA SEMAJNO EN BILBAO

Kvankam la cirkonstancoj estis tute ne favoraj, tiu kunveno estis sukcesa, kaj la Grupo de Bilbao bone organizis ĉion. Ne nur la laborkunsidoj, sed la distraj, multe kontentigis la partoprenintojn, kiuj, tiamaniere, pruvis ke la organizintoj bone scias ĉion prestigi sukcese.

KONGRESO KAJ TURISMO

Oni ne povas disigi ambaŭ aferojn. Oni ne scias tion kio pli impresas kongresanon; ĉu la kongreso mem, ĉu la vojaĝo, ĉefe se ĝi efektiviĝas en lando pentrinda, artisma, historia, kaj imagopova, kiel la nia. Laŭ enketoj faritaj al diverslandaj kongresanoj, post rondirado tra la tuta lando, ni povas aserti ke, escepte de la malbona impreso ricevita dum la trapaso de la centra plataĵo, ĉiuj raportis sian miron pri la historiaj, artaj, monumentaj kaj folkloraj riĉaĵoj de nia lando. Tamen, la vizito al Toledo, Segovia kaj Avila, povis pardoni la medion dank'al la koncernaj artaj juveloj! . Plejparto de kongresanoj-turistoj bedaŭris multe la neeblecon restadi pli longe, kaj ĉiuj kunportis amason da bobenoj pri fotaĵoj, kiuj, poste, rememorigos, dum la vintraj vesperoj, la memorindajn tagojn en Hispanujo.

Sed, se la lando impresis ĉiujn, tio kio pli plaĉis estas la karaktero de hispanoj, eĉ ne esperantistoj, kiuj, serveme kaj afable, penis por agrabligi ilian restadon. Multaj resumis sian juĝon dirante: "Vere, estas la lando de Don Kiĥoto!".

Do, la ĝentilaĵoj kaj oferoj de la Ministerio por Turismo, ne estis vanaj regalaĵoj, ĉar ili fruktodonos en la memoroj kaj en la koroj de la vizitintoj. La ĉeesto en Hispanujo estos fervore rememorata de ĉiuj, pro la lando mem kaj ne malpli pro la frateca akcepto de la hispana samideanaro. - Tiu ĝenerala sento de eksterlandanoj respeguliĝas en niajn korojn, tiamaniere ke ĝi komprenigas nin ke ni estas sur la ĝusta vojo, kaj ke Esperanto estas ne nur lingvo sed socia solvo. Do, ni pluiru nian iradon .

DIVERSAĴOJ

La klubo "Amikoj de Hispanio" profitis la kongreson por disvastigi siajn celojn. Ĝi eldonis faldfolion esperantlingve kaj disdonis al ĉiuj kongresanoj broŝuron pri hispana kuirarto. Ĝi eldonas monate belan revuon, kiun oni povas peti skribante al "Apartado de Correos, 50.534, Madrido".

La aŭtomobila firmo "FIAT", kiu, kiel ĉiuj scias, - eldonis belan broŝuron en Esperanto, ekranigis, dum kongresa posttagmezo, belan kaj instruan filmon pri fabrikado de aŭtomobiloj kaj treniloj; la projekciado multe plaĉis al la multenombra ĉeestantaro, kiu, ĉe la fino, ricevis ŝatindajn donacetojn.

A L V O K O

Alproksimiĝas la festo de Esperanto. Venontan 15ªn de Decembro estos la 109ª datreveno de la naskiĝtago de Drº. Zamenhof, kaj, tiudate, ĉiuj bonaj esperantistoj devas honori lian memoron, kaj samtempe, tiujn de ĉiuj kiuj strebis por disvastigi nian lingvan solvon, pere de Esperanto.

Tiucelen, la valencia samideanaro kaj simpatiantoj, kunmanĝos, sabate la 14an, en centra restoracio. Dimanĉe, la 15an, okazos la laŭra kronado de la stratabulo de Dro Zamenhof. Antaŭ ol tio, oni celebros Meson, honore al la mortintaj esperantistoj, kaj dum tio la infanhoro direktita de Profo Félixo Navarro, kantos diversajn komponaĵojn en Esperanto.

De la 10a ĝis la 12a de Decembro oni povas akiri la tikedojn en nia klubejo. Ni esperas ke vi kontribuos al la brili̲go de la festo.

MALFIDELA TRADUKO

Tradukarto estas ege malfacila. Tial, itala fama diraĵo tektas jene: "Traduttore, tradittore", tio estas: "Tradukanto, perfidanto". Sed, foje la afero fariĝas ege danĝera, eĉ kiam oni estas honeste fidela. Atestanto de tiu aserto estas la misiisto en arktikaj landoj, kiu strebis por traduki "Patro nia"-n en eskiman dialekton. Kiam li estis sukcesinta fini la tradukon, la indiĝena aŭskultantaro eksplodis en ridego. Post longa klarigado la misiisto eksciis ke patro en la eskima familio estas konsiderata kvazaŭ nulo maldekstren. La plej grava vira persono estas la frato de la patrino. Plie, la pano, kiel nutraĵon, ne estas tre atentata. Do, post longa meditado, la konsternita misiisto devis verki sian preĝon tiamaniere: "Ho, patrina frato, kiu kontrolas la ĉasadon de la fokoj, kaj loĝas tra la horizonton de l'vintro; ni devas prononci cian nomon kvinfoje ĉiutage...".

Tamen, amaso da kuraĝuloj tradukas aplombe tion kion ili opinias esti "fidela traduko"; ili meritas esti sendataj ĉe la eskimojn ... dumvintre kaj senveste .

ELEKTRONA MEMORIGILO

Foje, mi sciigis al amiko mia ke en Sovetunio oni uzas elektronan aparaton por trudi malfacilajn parkerajn aferojn, kiel: idiomojn, leĝaron, statistikojn, k.t.p. Por tio, oni uzas, plifortigante ilin ĝis 600.000 fojojn, malfortajn cer̲

bajn kurentojn, dum perfortita dormado...

Mia amiko, kiu estas ŝercemulo, atentigis min jene: "Mi konsideras ke tio kion donos al mi la elektrona aparato, ĝi forprenos de alia kapablo. Do, se ĝi donas al mi ĉinan lingvokapablon, kaj interŝanĝe, mi forgesas la telefonumeron de mia amikino, ĉu mi devus iri en Ĉinion por trovi anstataŭantinon?

A T E N T I G O

De la jaro 1949, tio estas, de antaŭ dek naŭ jarojn, la Valencia Grupo disvastigas Esperanton, unu fojon ĉiusemajne dum kvaronhoron, pere de "Radio Alerta", kiu fariĝis poste "Radio La Voz de Levante". La programon konsistigas: alvoko kaj klarigo pri la celoj de Esperanto, propaganda aŭ novaĵa artikolo, kaj leciono pri esperanta gramatiko. La tuto kun melodioj kaj "La Espero" ĉe kapo kaj fino de la programo , kiun ni baptis per la nomo: "Micrófono Esperantista", kiu, tiel, fariĝis la dojena kaj plej daŭra el la esperantistaj elsendoj en Hispanujo. Ĝi estas, sendube, la plej forta servo farita al la disvastigo de Esperanto, en nia lando, kaj la plej laboriga; verki ciusemajne novan programon estas atentiga strebo, kiu havas sian paralelon ĉe la aliron al la Radiostacio, atendado, kaj fina gravurado de la programo. Diversaj junulinoj kaj junuloj, kies nomojn ni publikos, foje, faris, ofereme, tiun servon al nia entrepreno, kiu estas dankema al la Direkcio de "La Voz de Levante", kiu, tiel ĝentile, favoras Esperanton.

BONA POLIGLOTO

Multaj personoj asertas, tre serioze, ke ili kapablas paroli fremdajn lingvojn. Tio okazigas, tre ofte, miskomprenojn, kiuj, foje, atingas altnivelajn komikajn efektojn, kaj la ridindan situon de la pedantulo.

Antaŭ nelonge, en ia internacia Parlamento, iu parlamentano, kiu fieris pri sia franclingva kapableco, post sia interveno, deziris diri: "Mi cedas la uzon de la parolo al mia

sekvanto", tekstis tiel: "Je cède la parole a mon ...derrière". La ridego estis apoteoza. Mi ne kuraĝas traduki la vorton "derrière"; pli bone vi konsultu vian francan vortaron .

* * *

Kiam scivolemuloj dezirus enketi pri la meritoj de nia Prezidento Profº Sancho Izquierdo, de nia Sekretariino, Fnº. Inés Gastón, kaj de malmultaj, kiuj, pli malpli kaŝe laboradis, sufiĉus respondi: Ili organizis la LIIIªn Internacian Kongreson, en Madrido!.

* * *

Ĉar, ĝenerale, jugoslavoj pruvis, dum la kongreso, perfektan regadon de la lingvo, oni demandis al Drº Ivo Boroweski, post lia brila parolado: "Ĉu por esti bona oratoro oni bezonas esti jugoslavo?. Li respondis: "Tute ne! . La demandinto rediris: "Nu, se ne estas tiel, oni bezonas sin nomi "Ivo"!.

* * *